

god Fjerdingvei fra Skibshyggerpladsen. Hvorvidt det vil være vigtigt at lægge Banen langs med Grændsen, som det er udtalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds, lade den løbe langs med Tolbgrændsen og i selve Tolbdistrictet, skal jeg frit henstille til de ærede Herrers Overveelse; jeg er overbevist om, at Regjeringen har valgt den rigtigste og hensigtsmæssigste Linie. At søge at bevæge Regjeringen til at afvige derfra, troer jeg vil være det samme som at søge at formaae den til at tilintetgjøre det hele smukke Foretagende, den med saa stor Sver har søgt at fremme. Desuden vil Banen, hvis den udføres i en saa sydlig Retning, blive anlagt over et Terrain igjennem Vilslev og Darum Sogne, der ligge saa lavt, at de til sine Tider ved Stormflod og Høivande for en Deel staae under Vand, og man vil da være nødt til at gaae op til Sneumbro for at føre Banen over tørt Terrain; thi Syd for Sneumbro er det en bekendt Sag, at Høivandet ved Stormflod kan stige mange Fod over Agrene og Engene, der ligge der, ja endog den temmelig høitliggende Landevei har staaet under Vand, hvorfor den er forshynet med Afvisere, forat Folk kunne følge Veien. Hvad et saadant Forhold har at betyde for en Jernbane, behøver jeg kun at antyde; det ligger klart for, at man ikke ved Jernbaneanlæg bør udsætte sig for Sligt. Desuden vil Jernbanen, hvis den bliver lagt i den af den ærede Rigsdagsmand antydede Retning, blive ført bort fra et Terrain, som den vilde berøre, naar Regjeringens Forslag følges, et Terrain, som har en stor Betydning for det hele vestlige Sjælland. Efter Regjeringens Forslag kommer den nemlig til at staae i en temmelig nær Berørelse med de ikke ubetydelige Skove ved Estrup og Sønderflod, hvilket er en Sag af megen Vigtighed for hele Vestkysten, der som bekendt har Mangel paa Træmateriale — jeg siger ikke Mangel paa Brændsel, efter som der er rigelig Tørv, men paa Gavntræ — da der saaledes ad Jernbanen kunde tilføres den det Træmateriale, som nu maa tilføres pr. Axel hele Vestkysten igjennem. Forsaavidt der skulde opstaae nogen Frygt for, at det paatænkte Anlæg ikke skulde kunne realiseres, maa jeg erklære, at jeg for

mit Vedkommende ikke har nogen som helst Tvivl; jeg nærer det sikke Haab, at det Anlæg, hvorom her er Tale, vil blive det Jernbaneanlæg her i Landet, som vil komme til at give det bedste Udbytte. I dette Haab bestræbes jeg ikke saa ganske lidet ved den Omstændighed, at, som det er mig bekendt, et privat Selskab har ansøgt Regjeringen om Tilladelse til, for egen Regning, at maatte anlægge den her paatænkte Jernbane og Havn, og for Opfyldelsen af sit Tilbud har stillet en Sikkerhed, som vistnok til enhver Tid maa ansees for at være fuldkomment betryggende. Men, vil man sige, de have stillet Betingelser derfor. Nei, der er ikke stillet en eneste Betingelse derfor! Men de have vel fordret Rentegaranti af Staten eller noget Andet? Nei, intet Sligt er forlangt, og dette beviser vel klarest af Alt, at et Anlæg som det paatænkte er vigtigt og hensigtsmæssigt. — Der er et andet Punkt, som jeg skal tillade mig at henlede den høie Regjerings Opmærksomhed paa, det er, om det ikke maatte være hensigtsmæssigt med Hensyn til Bygningen af Banen at søge tilveiebragt en Overeenskomst med det Selskab, som bygger den jydsk Jernbane, saaledes at den nye Bane byggedes paa samme Maade og under de samme Vilkaar som den øvrige Bane i Sjælland; man vilde derved komme til at erlægge Betalingen i Obligationer til Cours 96. — Slutteligen maa det være mig tilladt at henlede den høie Regjerings Opmærksomhed paa endnu et Punkt. Saafermt det paatænkte Foretagende maatte blive udført, troer jeg, at det vilde være en i hele Landets Interesse særdeles nyttig Foranstaltning, om Fjans kunde blive til en Frihavn; jeg troer, at det vilde have en overordentlig gavnlig Indflydelse for hele Landet, om vi nu, da vi ingen anden Frihavn have, siden Altona ikke længer er vor, kunde faae en saadan paa Fjans, hvor Forholdene ikke vilde være uanskelige for Tolbopsynet. Jeg skal som sagt paa det Bedste og Indstændigste anbefale, at denne Sag nyder videre Fremme. Jeg ønsker, at den maa faae det Udsald, som jeg troer, at Størstedelen af Landet billiger, og jeg haaber, at alle specielle Interesser ville blive opgivne, for at fremme en for det hele Land saa vigtig og nyttig Sag.